EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

20 päivänä kesäkuuta 2012*

Henkilöstö — Avoin kilpailu — Valintalautakunnan päätös evätä osallistuminen arviointiin — Muutoksenhakukeinot — Kanne, joka on nostettu odottamatta hallinnollisesta valituksesta tehtyä päätöstä — Tutkittavaksi ottaminen — Erityiset edellytykset kilpailuun osallistumiselle — Vaadittu työkokemus

Asiassa F-66/11,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan, jota sovelletaan Euratomin perustamissopimukseen sen 106 a artiklan nojalla, perustuvasta kanteesta,

Alma Yael Cristina, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi B. Eggers ja P. Pecho, sittemmin B. Eggers,

vastaajana,

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti S. Van Raepenbusch sekä tuomarit R. Barents ja K. Bradley (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies X. Lopez Bancalari,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 29.2.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Alma Yael Cristina vaatii 12.7.2011 virkamiestuomioistuimen kirjaamoon saapuneessa kannekirjelmässä, että tämä tuomioistuin ensinnäkin kumoaa avoimen kilpailun EPSO/AST/111/10 valintalautakunnan päätöksen, jolla häneltä evättiin oikeus osallistua tämän kilpailun arviointiin, ja toiseksi velvoittaa Euroopan komission korvaamaan tästä päätöksestä hänelle aiheutuneen vahingon.

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jokainen näissä henkilöstösäännöissä tarkoitettu henkilö voi tehdä häntä koskevasta toimenpiteestä valituksen nimittävälle viranomaiselle, jos kyseinen viranomainen on tehnyt päätöksen tai jos se on jättänyt henkilöstösäännöissä edellytetyn toimenpiteen tekemättä. Valitus on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa. – –”

3 Henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Kanne otetaan Euroopan unionin tuomioistuimeen käsiteltäväksi vain, jos

— nimittävälle viranomaiselle on toimitettu 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus siinä säädetyssä määräajassa, ja

— tämä valitus on nimenomaisesti tai hiljaisesti hylätty.”

4 Henkilöstösääntöjen 29 artiklassa mainittua kilpailumenettelyä koskevassa henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Hakijoiden on täytettävä lomake, jonka sanamuodon nimittävä viranomainen vahvistaa.

Heitä voidaan vaatia toimittamaan erilaisia täydentäviä asiakirjoja tai tietoja.”

5 Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto (EPSO) julkaisi 17.11.2010 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen avoimesta kilpailusta EPSO/AST/111/10 palkkaluokan AST 1 sihteeritehtävissä toimivien hallintoavustajien varallaololuettelon laatimiseksi (EUVL C 312 A, s. 1; jäljempänä kilpailuilmoitus).

6 Kilpailuilmoituksen II jaksossa, jonka otsikkona on ”Tehtävien luonne”, todettiin seuraavaa:

”Toimenkuvaan kuuluvat seuraavat tehtävät:

— kokousten järjestäminen ja koordinointi, mukaan lukien asiakirjojen ja valmisteluasiakirjojen laatiminen,

— puhelujen vastaanottaminen, suodattaminen ja käsitteleminen, kirjeenvaihdon hoitaminen ja yleisten tietojen välittäminen soittajille,

— sähköpostilaatikoiden hallinnointi,

— kalenterien hoitaminen, aikataulujen seuranta, määräaikojen noudattamisen valvonta,

— yleisen hallinnollisen tuen antaminen, erityisesti asiakirjahallintoa varten (asiakirjojen ja kirjeenvaihdon vastaanotto, käsittely, seuranta ja luokittelu),

— virkamatkojen valmistelu ja hoitaminen; poissaolojen hallinnointi,

— asiakirjojen esittäminen ja tarkistaminen (asettelu, muokkaus, taulukot),

— muistioiden, kirjeiden ja pöytäkirjojen laatiminen (sihteeritasolla),

— muiden erilaisten asiakirjahallintaan ja tietojen hankintaan liittyvien, erityisesti tietotekniikan käyttöä edellyttävien hallinnollisten sihteeritehtävien hoitaminen,

— käännöspalveluissa: käännöspyyntöjen vastaanotto, hallinnointi ja käsittely sekä erityisesti asiakirjojen valmistelu, käsittely ja viimeistely, pääasiallisesti käännösohjelman avulla, materiaalin syöttäminen käännösmuistiin ja käännösmuistien päivittäminen sekä konekirjoitustehtävät ja asiakirjojen asettelu ja muokkaus.

_ _”

7 Kilpailuun osallistumiselle asetetut erityiset edellytykset vahvistettiin kilpailuilmoituksen III jakson 2 kohdassa, jossa määrättiin tutkinnon osalta, että hakijoilla on oltava joko suoraan tehtävien luonteeseen liittyvä keskiasteen jälkeinen koulutus, josta on osoituksena tutkintotodistus (III jakson 2.1 kohdan a alakohta), tai keskiasteen koulutus, josta on osoituksena tutkintotodistus ja joka oikeuttaa pyrkimään keskiasteen jälkeiseen koulutukseen, sekä sen jälkeen hankittu suoraan tehtävien luonteeseen liittyvä vähintään kolmen vuoden työkokemus (III jakson 2.1 kohdan b alakohta).

8 Kilpailuilmoituksen IV jakson 1 kohdassa todettiin, että alkukarsintakokeisiin kutsutaan ainoastaan hakijat, jotka ovat sähköisen rekisteröitymisen yhteydessä ilmoittaneet täyttävänsä kilpailuilmoituksen III jaksossa asetetut yleiset ja erityiset edellytykset.

9 Kilpailuilmoituksen V jakson 1 kohdassa todettiin, että arvioitaviksi kutsutaan alkukarsintakokeissa vaaditun vähimmäispistemäärän saaneet hakijat, jotka ovat saaneet eniten pisteitä ja jotka sähköisen rekisteröitymisen yhteydessä ilmoittamiensa tietojen perusteella täyttävät kilpailuilmoituksen III jaksossa esitetyt yleiset ja erityiset edellytykset.

10 Samassa kohdassa täsmennettiin, että pääsy arviointiin vahvistetaan lopullisesti vasta myöhemmin, kun todistusasiakirjat, jotka liitetään kunkin hakijan hakemukseen, on tarkistettu.

11 Kilpailuilmoituksen VII jakson 2 kohdassa täsmennettiin, että arvioitaviksi kutsuttuja hakijoita pyydetään toimittamaan täydellinen hakemus (allekirjoitettu sähköinen hakulomake sekä todistusasiakirjat).

12 Kilpailuilmoituksen alussa oli lisäksi kehystettynä ja lihavoituna seuraava maininta:

”Hakijoiden tulisi ennen hakemuksen tekemistä lukea tarkkaan [avoimia kilpailuja koskeva] opas, joka on julkaistu 8.7.2010 Euroopan unionin virallisessa lehdessä C 184 A ja EPSOn verkkosivuilla.

Opas on olennainen osa tätä ilmoitusta, ja se helpottaa kilpailumenettelyä ja rekisteröitymistä koskevien sääntöjen ymmärtämistä.”

13 Avoimet kilpailut -oppaan, sellaisena kuin se oli voimassa tosiseikkojen tapahtuma-aikaan (EUVL 2010, C 184 A, s. 1; jäljempänä hakijoille tarkoitettu opas), 6.3 kohdassa, jonka otsikkona on ”Muutoksenhaku”, todetaan seuraavaa:

”Hakija, joka missä hyvänsä kilpailumenettelyn vaiheessa katsoo, että EPSO tai valintalautakunta ei ole toiminut tasapuolisesti tai ei ole noudattanut

— kilpailumenettelyä koskevia säännöksiä tai

— kilpailuilmoituksen sääntöjä

ja katsoo, että hänelle on aiheutunut siitä vahinkoa, voi turvautua seuraaviin keinoihin:

— henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaan perustuva hallinnollinen valitus

joka tehdään joko postitse osoitteeseen:

European Personnel Selection Office (EPSO)

– –

tai EPSOn internetsivujen yhteydenottolomakkeella.

Viestin otsikossa on oltava:

— kilpailun numero,

— hakijanumero,

— maininta ’complaint article 90 §2’, ’réclamation article 90, §2’ tai ’Beschwerde Artikel 90, Absatz 2’,

— kilpailun vaihe – –, jota viesti koskee.

Hakijoiden tulisi ottaa huomioon, että valintalautakunnilla on laaja harkintavalta.

Valintalautakunnan päätöksistä ei kannata valittaa, sillä se tekee päätöksensä täysin itsenäisesti eikä EPSOn johtaja voi muuttaa niitä. Kilpailun valintalautakunnan laajaan harkintavaltaan voidaan puuttua ainoastaan, jos valintalautakunnan työskentelyä koskevia sääntöjä on selvästi rikottu. Tällaisessa tapauksessa kilpailun valintalautakunnan päätös voidaan riitauttaa suoraan Euroopan unionin tuomioistuimissa tekemättä ensin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valitusta.

— [SEUT] 270 artiklaan ja – – henkilöstösääntöjen 91 artiklaan perustuva kanne, joka toimitetaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen:

European Union Civil Service Tribunal

– –

Hakijoiden tulee ottaa huomioon, että virkamiestuomioistuin voi ottaa käsiteltäväksi kanteita, jotka koskevat kilpailuun osallistumista koskevien yleisten edellytysten arvioinnissa tapahtuneita ja valintalautakunnasta riippumattomia virheitä, ainoastaan, jos sitä ennen on tehty henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen valitus edellä kuvatulla tavalla.

Kanteen vireillepanoa koskeviin tarkempiin määräyksiin voi tutustua Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen internetsivuilla: – –

Näille kahdelle menettelylle [henkilöstösäännöissä] vahvistetut määräajat – – ovat ehdottomia ja ne lasketaan valituksen kohteena olevan päätöksen tiedoksiantamisesta.”

Tosiseikat

14 Kantaja haki 18.11.2010 avoimeen kilpailuun EPSO/AST/111/10 (jäljempänä kilpailu) täyttämällä sitä koskevan sähköisen hakulomakkeen.

15 EPSO ilmoitti 17.3.2011 kantajalle, että tämä oli läpäissyt alkukarsintakokeet.

16 Kuitenkin 7.4.2011 päivätyssä kirjeessä EPSO ilmoitti kantajalle, että rekisteröitymislomakkeen tutkittuaan valintalautakunta oli päättänyt olla kutsumatta häntä arviointiin, koska se oli katsonut, ettei hän täyttänyt erityisiä edellytyksiä kilpailuun osallistumiselle.

17 Kantaja riitautti kilpailun ulkopuolelle jättämisen kahdessa 7. ja 8.4.2011 lähettämässään sähköpostiviestissä.

18 EPSO vastasi kantajalle 6.6.2011 päivätyllä kirjeellä, jossa se ilmoitti, että valintalautakunta oli tutkinut uudelleen hänen hakemuksensa mutta pysyi päätöksessään olla kutsumatta häntä arviointiin. Valintalautakunnan mukaan kantajan tutkinto ei ollut kilpailussa tarkoitetulta alalta, minkä vuoksi kantajalla olisi pitänyt olla vähintään kolmen vuoden työkokemus, joka liittyy suoraan täytettävien virkojen tehtävien luonteeseen. Koska hän ei ollut esittänyt rekisteröitymislomakkeessa mitään yksityiskohtia työkokemuksestaan hallintoavustajana, valintalautakunta ei ollut voinut katsoa hänen täyttävän työkokemusta koskevaa edellytystä.

19 Kantaja vastasi 9.6.2011 lähettämässään sähköpostiviestissä EPSOlle, ettei hän löytänyt 6.6.2011 päivätystä kirjeestä mitään hyödyllistä vastausta, ja koska hän katsoi täyttävänsä kaikki asetetut edellytykset, hän pyysi saada osallistua valintakokeiden jatkoon. Tähän sähköpostiviestiin ei vastattu.

20 Kantaja teki 11.7.2011 ”varotoimena” henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen valintalautakunnan päätöksestä olla kutsumatta häntä arviointiin ja seuraavana päivänä, 12.7.2011, hän nosti kanteen virkamiestuomioistuimessa.

21 Istunnossa kantaja ilmoitti virkamiestuomioistuimelle, että nimittävä viranomainen on 11.10.2011 hylännyt valituksen ja ettei hän ole nostanut kannetta tästä päätöksestä.

Asianosaisten vaatimukset ja asian käsittelyn vaiheet

22 Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuin

1) ensisijaisesti

— kumoaa 7.4.2011 tehdyn päätöksen evätä häneltä oikeus osallistua kilpailun arviointiin

— tämän seurauksena toteaa, että hänet on otettava uudelleen mukaan kilpailulla järjestettyyn palvelukseenottomenettelyyn, tarvittaessa järjestämällä uusia arviointeja

2) toissijaisesti siinä tapauksessa, että ensisijaista vaatimusta ei hyväksytä, velvoittaa vastaajan maksamaan korvauksena hänelle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta summan, jonka kohtuulliseksi määräksi on väliaikaisesti arvioitu 20 000 euroa, laillisine viivästyskorkoineen tuomion antamisesta lukien

3) joka tapauksessa velvoittaa vastaajan maksamaan korvauksena hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä summan, jonka kohtuulliseksi määräksi on väliaikaisesti arvioitu 20 000 euroa, laillisine viivästyskorkoineen tuomion antamisesta lukien

4) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

23 Komissio vaatii, että virkamiestuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Virkamiestuomioistuin kehotti 21.10.2011 ja 30.1.2012 kirjaamon lähettämillä kirjeillä asianosaisia vastaamaan prosessinjohtotoimiin. Asianosaiset noudattivat asetetuissa määräajoissa virkamiestuomioistuimen kehotuksia.

25 Virkamiestuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 26.1.2012 antamalla määräyksellä esillä oleva asia yhdistettiin suullista käsittelyä varten asian F-83/11, Cristina vastaan komissio, kanssa.

Oikeusriidan kohde ja toisen ensisijaisesti esitetyn vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

26 Vaikka kantaja vaatii virkamiestuomioistuinta kumoamaan valintalautakunnan alun perin tekemän päätöksen, joka on annettu tiedoksi 7.4.2011 päivätyllä EPSOn kirjeellä, on ensinnäkin vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella todettava, että kantajalle vastainen on ainoastaan uudelleentarkastelun jälkeen tehty ja 6.6.2011 päivätyllä EPSOn kirjeellä tiedoksiannettu valintalautakunnan päätös evätä häneltä oikeus osallistua arviointiin (ks. mm. asia F-15/08, Wiame v. komissio, tuomio 4.2.2010, 20 kohta) ja että näin ollen kantajan on katsottava kohdistavan kumoamisvaatimuksensa tähän viimeksi mainittuun päätökseen (jäljempänä riidanalainen päätös).

27 Toiseksi virkamiestuomioistuin toteaa, että toisella ensisijaisesti esitetyllä vaatimuksella on ennen kaikkea tarkoitus vaatia, että hallinto ottaisi kantajan uudelleen mukaan kilpailulla järjestettyyn palvelukseenottomenettelyyn.

28 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuinten asiana ei kuitenkaan ole laillisuusvalvonnan yhteydessä velvoittaa unionin toimielimiä toimimaan tietyllä tavalla tai korvata niiden arviointia omalla arvioinnillaan (asia T-336/02, Christensen v. komissio, tuomio 5.4.2005, 17 kohta ja asia F-50/08, Bartha v. komissio, tuomio 23.11.2010, 50 kohta).

29 Tämä vaatimus on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

30 Komissio myöntää vastineessaan nimenomaisesti, että ”kilpailun hakijoilla on oikeus saattaa asia [unionin tuomioistuinten] käsiteltäväksi ilman edeltävää hallinnollista valitusta, jos he riitauttavat [kilpailun] valintalautakunnan päätöksen”. Sen mielestä esillä oleva kanne on kuitenkin jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, sillä sitä ennen ei ole tehty henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan mukaisesti valitusta, joka olisi hylätty nimenomaisesti tai implisiittisesti.

31 Komissio huomauttaa, että vaikka hakija voi viedä valintalautakunnan päätöksen suoraan tuomioistuimeen, kuitenkin oikeuskäytännön mukaan on niin, että sikäli kuin valitus on tehty, kanteen nostamisen määräaika alkaa kulua henkilöstösääntöjen 91 artiklan mukaisesti päivästä, jona valitusta

koskeva päätös on annettu tiedoksi, ja myöhemmin nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siitä, onko asianomainen noudattanut kaikkia niitä menettelyvaatimuksia, jotka koskevat kanteen nostamista edeltävän valituksen tekemistä.

32 Komission mukaan näihin menettelyvaatimuksiin kuuluu asianomaisen velvollisuus odottaa oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn päättymistä ennen kanteen nostamista tuomioistuimessa.

33 Komissio katsoo näin ollen, että koska kantaja oli tehnyt valituksen valintalautakunnan päätöksestä evätä häneltä oikeus osallistua kilpailun arviointiin, hänen olisi pitänyt odottaa nimittävän viranomaisen vastausta ennen esillä olevan kanteen nostamista.

34 Komissio väittää vielä, että olisi oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteen vastaista ottaa tutkittavaksi virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne valintalautakunnan päätöksestä ja jättää avoimeksi oikeudenkäyntiä edeltävä menettely, jossa pyritään muun muassa sovinnon aikaansaamiseen.

35 Istunnossa kantaja muistutti vastauksena komission oikeudenkäyntiväitteeseen, että asiassa T-133/89, Burban vastaan parlamentti, 20.6.1990 antamassaan tuomiossa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli ottanut tutkittavaksi kanteen, joka oli nostettu olennaisilta osin samanlaisissa olosuhteissa kuin nyt käsiteltävä asia.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

36 Henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan mukaan kanne otetaan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi vain, jos nimittävälle viranomaiselle on toimitettu valitus ja tämä valitus on nimenomaisesti tai hiljaisesti hylätty.

37 Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, hallinnollista valitusta koskevalla menettelyllä ei kuitenkaan ole merkitystä, kun väitteet kohdistuvat valintalautakunnan päätöksiin, sillä nimittävällä viranomaisella ei ole keinoja muuttaa niitä (ks. asia 7/77, Ritter von Wüllerstorff und Urbair v. komissio, tuomio 16.3.1978, 7 kohta; asia 144/82, Detti v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 14.7.1983, 16 kohta ja asia T-386/00, Gonçalves v. parlamentti, tuomio 23.1.2002, 34 kohta). Näin ollen kilpailun valintalautakunnan päätöksen osalta mahdollisena oikeussuojakeinona on yleensä asian saattaminen unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi ilman edeltävää valitusta (jäljempänä asian riitauttaminen suoraan tuomioistuimessa; ks. em. asia Bartha v. komissio, tuomion 25 kohta).

38 Tästä seuraa, että kun syrjäytetty hakija riitauttaa kilpailun valintalautakunnan päätöksen, hänen ei ole mitenkään tarpeen tehdä ensin valitusta tästä päätöksestä ja vielä vähemmän tehdä tällaista valitusta ”varotoimena”, kuten kantaja on tässä asiassa tehnyt.

39 Henkilöstösäännöistä tai oikeuskäytännöstä ei kuitenkaan ilmene, että kilpailun hakija, joka on kuitenkin tehnyt nimittävälle viranomaiselle valituksen kyseisen kilpailun valintalautakunnan päätöksestä, ei voisi riitauttaa asiaa suoraan tuomioistuimessa odottamatta nimittävän viranomaisen valituksesta tekemää päätöstä.

40 Sitä vastoin unionin tuomioistuimet ovat jo nimenomaisesti katsoneet, että kun kilpailun hakija kääntyy hallinnollisen valituksen muodossa nimittävän viranomaisen puoleen, sen oikeudellisesta merkityksestä riippumatta sillä ei voida evätä hakijalta tämän oikeutta riitauttaa asia suoraan tuomioistuimessa (yhdistetyt asiat 4/78, 19/78 ja 28/78, Salerno ym. v. komissio, tuomio 30.11.1978, 10 kohta ja em. asia Burban v. parlamentti, tuomion 17 kohta).

41 Jos näin ollen kilpailun hakija päättää riitauttaa asian suoraan virkamiestuomioistuimessa, tämän tuomioistuimen on ratkaistava, onko kanne nostettu kolmen kuukauden ja kymmenen päivän kuluessa päivästä, jona kantajalle vastainen päätös annettiin hänelle tiedoksi (ks. em. asia Burban v. parlamentti, tuomion 18 kohta).

42 Tällaisen tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen ei sen sijaan edellytä henkilöstösääntöjen 91 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn päättymistä, sillä tätä edellytystä sovelletaan ainoastaan kanteisiin, joiden osalta hallinnollinen valitus on pakollinen. Komission ehdottama ratkaisu merkitsisi sitä, että asian riitauttamiselle suoraan tuomioistuimessa asetettaisiin tutkittavaksi ottamista koskeva lisäedellytys, jota sovelletaan tosiasiassa ainoastaan, kun ennen asian saattamista tuomioistuimen käsiteltäväksi on tehtävä valitus.

43 Hakijoille tarkoitetun oppaan 6.3 kohta ei ole ristiriidassa tämän johtopäätöksen kanssa, kun siinä todetaan, että hakijat voivat riitauttaa kilpailun valintalautakunnan päätökset hallinnollista oikeussuojakeinoa käyttäen ja nostamalla kanteen tuomioistuimessa, täsmentämättä missään vaiheessa, että valituksen tekeminen estäisi asian riitauttamisen suoraan tuomioistuimessa.

44 Virkamiestuomioistuin toteaa lisäksi, että komission kirjelmissään esille tuoma oikeuskäytäntö, jota tarkastellaan jäljempänä, tai istunnossa esitetyt väitteet eivät mitenkään muuta tätä johtopäätöstä.

45 Kuten komissio toteaa, pitää toki paikkansa, että valintalautakunnan päätöksiä koskevan laajan oikeuskäytännön mukaan silloin, kun kantaja päättää saattaa asian ensin hallinnon käsiteltäväksi tekemällä hallinnollisen valituksen, myöhemmin nostettavan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttyminen riippuu siitä, onko asianomainen noudattanut kaikkia niitä menettelyvaatimuksia, jotka koskevat kanteen nostamista edeltävän valituksen tekemistä (asia F-73/06, Van Neyghem v. komissio, tuomio 13.12.2007, 37 kohta), ja sikäli kuin valitus on tehty kilpailun valintalautakunnan päätöksestä, kanteen nostamisen määräaika alkaa kulua henkilöstösääntöjen 91 artiklan mukaisesti päivästä, jona valitusta koskeva päätös on annettu tiedoksi (em. asia Detti v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 17 kohta; asia T-156/89, Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 27.6.1991, 90 kohta; asia T-215/97, Jouhki v. komissio, tuomio 16.9.1998, 22 kohta; asia T-294/03, Gibault v. komissio, tuomio 31.5.2005, 22 kohta; asia T-41/04, Pérez-Díaz v. komissio, määräys 25.11.2005, 32 kohta; asia T-156/03, Pérez-Díaz v. komissio, tuomio 8.6.2006, 26 kohta; asia F-4/08, Hambura v. parlamentti, tuomio 12.3.2009, 24 kohta ja em. asia Bartha v. komissio, tuomion 26 kohta).

46 On kuitenkin todettava, että kaikki nämä tuomiot yhtä poikkeusta lukuun ottamatta koskivat valituksen hylkäämisen jälkeen ja asian riitauttamista suoraan tuomioistuimessa koskevan määräajan päättymisen jälkeen nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamista. Kyse on näin ollen oikeuskäytännöstä, joka koskee henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytystä.

47 Edellä mainitussa asiassa Pérez-Díaz vastaan komissio antamassaan tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli katsonut, että valituksella ja kanteella oli eri kohteet. Valituksen tarkoituksena oli riitauttaa komission päätös järjestää uusi suullinen koe sen jälkeen, kun asiassa T-102/01, Pérez-Díaz vastaan komissio, 24.9.2002 annetulla tuomiolla oli kumottu valintalautakunnan päätös jättää kantaja pois varallaololuettelosta, kun taas kanteessa riitautettiin kilpailun valintalautakunnan uusi päätös olla merkitsemättä kantajaa varallaololuetteloon uuden suullisen kokeen seurauksena. Tästä seuraa, että kyseisessä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei ollut tarpeen katsoa, että kumoamiskanne, joka oli nostettu ennen kuin riitautetun toimen osalta aloitettu oikeudenkäyntiä edeltävä hallinnollinen menettely, tässä tapauksessa komission päätös järjestää uusi suullinen koe, oli päätetty valituksen hylkäämisellä, olisi ollut ennenaikainen, vaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tyytyi toteamaan, ettei voitu katsoa, että kannetta oli edeltänyt hallinnollinen valitus (em. asia T-156/03, Pérez-Díaz v. komissio, tuomion 27 ja 34 kohta).

48 Näin ollen tämän tuomion 45 ja 47 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä, joka koskee käsiteltävään asiaan nähden huomattavan erilaisia tosiasiallisia ja oikeudellisia tilanteita, ei voida pitää tämän asian kannalta merkityksellisenä.

49 Komissio väittää lisäksi, että esillä oleva kanne on jätettävä tutkimatta oikeusvarmuuteen ja hyvään oikeudenkäyttöön liittyvistä syistä.

50 Oikeusvarmuuden vaatimusten noudattamisella ei kuitenkaan voida perustella sitä, että asian riitauttamiseen suoraan tuomioistuimessa sovellettaisiin tutkittavaksi ottamisen edellytystä, joka ei ole sille ominainen, koska muuten kilpailusta syrjäytettyjen hakijoiden oikeutta viedä kilpailun valintalautakunnan päätös suoraan tuomioistuimeen rajoitettaisiin. Lisäksi on todettava, että kun kilpailun hakija tekee valituksen ennen asian saattamista suoraan tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos valituksen johdosta tehdään myönteinen päätös ennen kuin virkamiestuomioistuin on antanut ratkaisun kanteen perusteella, kantaja menettäisi oikeussuojan tarpeensa ja kanne jäisi siten vaille kohdetta. Sen sijaan tilanteessa, jossa päätös ei olisi kantajalle myönteinen, tällä olisi oikeus joka tapauksessa saada virkamiestuomioistuimen päätös kantajan ja hallinnon välisen oikeusriidan ratkaisemiseksi.

51 Virkamiestuomioistuin katsoo hyvän oikeudenkäytön periaatteen noudattamisesta, että paras tapa noudattaa tätä periaatetta on käsitellä sille toimitettu suora kanne ottamatta huomioon epävarmuustekijöitä valituksessa, jota ei ole saatettu sen käsiteltäväksi.

52 Komission istunnossa esittämiä perusteluja esillä olevan kanteen ennenaikaisuutta koskevan oikeudenkäyntiväitteen tueksi ei voida liioin hyväksyä.

53 Ensinnäkin komissio on väittänyt, että edellä mainitussa asiassa Burban vastaan parlamentti annetussa tuomiossa annettu ratkaisu on myöhemmän oikeuskäytännön perusteella vanhentunut. Kuten virkamiestuomioistuin on selostanut tämän tuomion 45–48 kohdassa, komission esille tuomalla oikeuskäytännöllä ei kuitenkaan ole merkitystä tässä tapauksessa, koska se koskee valituksen seurauksena nostettuja kanteita, kun taas sitä vastoin edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Salerno ym. vastaan komissio ja edellä mainitussa asiassa Burban vastaan parlamentti annetut tuomiot on annettu nyt käsiteltävään asiaan nähden olennaisesti samanlaisissa tosiseikkoja koskevissa tilanteissa.

54 Toiseksi komissio on todennut, että edellä mainitussa asiassa Burban vastaan parlamentti kantaja oli ”lopullisesti” päättänyt riitauttaa asian suoraan tuomioistuimessa (em. asia Burban v. parlamentti, tuomion 18 kohta), kun taas nyt käsiteltävässä asiassa kantaja pyrkii samanaikaisesti turvautumaan molempiin oikeussuojakeinoihin. Tässä väitteessä ei oteta huomioon sitä, että käsiteltävässä asiassa kantaja on – samoin kuin kantajat edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Salerno ym. vastaan komissio ja edellä mainitussa asiassa Burban vastaan parlamentti – päättänyt riitauttaa asian suoraan tuomioistuimessa, tosin odottamatta hallinnon päätöstä valituksen osalta, mutta nostamalla kanteen asetetussa määräajassa eli kolmen kuukauden ja kymmenen päivän kuluessa kilpailun valintalautakunnan päätöksen tiedoksiannosta.

55 Kolmanneksi komissio on osoittaakseen käsiteltävän asian eroavan edellä mainitusta asiasta Burban vastaan parlamentti korostanut, että esillä olevassa asiassa kantajan tehdessä valituksen häntä edustivat asianajajat. Tällaisella väitteellä ei ole merkitystä, koska sillä, että asianajajat avustivat kantajaa valituksen laatimisessa, ei ole mitään vaikutusta hänen oikeuteensa riitauttaa asia suoraan virkamiestuomioistuimessa.

56 Neljänneksi komissio on väittänyt, että palvelukseenotto- ja valintamenettelyt ovat muuttuneet paljon monimutkaisemmiksi, erityisesti, kun kyse on kilpailusta syrjäytetyn hakijan mahdollisuuksista saada tietoa valintalautakunnan päätöksistä ja mahdollisesti riitauttaa ne. Komissio ei kuitenkaan ole

näyttänyt, että näillä tosiseikkoja koskevilla toteamuksilla olisi merkitystä sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamisen kannalta, joka on joka tapauksessa nostettu sen jälkeen, kun kaikki nämä kilpailun hakijoille tarjotut erityiset oikeussuojakeinot on ensin käytetty.

57 Viidenneksi komissio on vielä todennut sekä kirjelmissään että istunnossa, että hyvin monissa tilanteissa valituksesta tehdyssä päätöksessä annetaan kilpailusta syrjäytettyjä hakijoita ”tyydyttävä” vastaus, mikä käy komission mukaan ilmi siitä, että virkamiestuomioistuimessa nostettujen kanteiden lukumäärä on paljon pienempi kuin komission käsittelemien, kilpailun valintalautakunnan päätöksistä tehtyjen valitusten lukumäärä.

58 Virkamiestuomioistuin katsoo, että komissio ei ole esittänyt näille väitteilleen minkäänlaisia todisteita. Vaikka nämä väitteet pitäisivät paikkansa, komissio on myöntänyt, että kilpailun valintalautakunnat muuttavat alkuperäistä kantaansa olla hyväksymättä hakijaa kilpailuun vain hyvin harvoissa tapauksissa. Hakijoille tarkoitetun oppaan muutoksenhakua koskevassa 6.3 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että ”valintalautakunnan päätöksistä ei kannata valittaa, sillä se tekee päätöksensä täysin itsenäisesti eikä EPSOn johtaja voi muuttaa niitä”. Vaikka komission väitteet näytettäisiin toteen, ne eivät muuttaisi muuksi vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan henkilöstösääntöjen 91 artiklan mukainen pakollinen edeltävä hallinnollinen valitus koskee ainoastaan toimia, jotka nimittävä viranomainen voi muuttaa, ja sitä, että nimittävä viranomainen ei voi muuttaa valintalautakunnan päätöstä. Komission väite on ristiriitainen siltä osin kuin sen mukaan ennen edeltävään valitukseen annettavalle vastaukselle asetetun määräajan päättymistä nostetun kanteen tutkimatta jättäminen tekisi tällaisten valitusten tekemisen kilpailusta syrjäytetyille hakijoille vähemmän houkuttelevaksi, kun taas komission itsensä mukaan syrjäytetyt hakijat voivat ainakin joissakin tapauksissa olla tyytyväisiä näiden valitusten johdosta.

59 Kaiken edellä esitetyn valossa on siis ratkaistava, onko asia riitautettu suoraan virkamiestuomioistuimessa kolmen kuukauden ja kymmenen päivän kuluessa kantajalle vastaisen päätöksen tiedoksiannosta (ks. em. asia Burban v. parlamentti, tuomion 17 kohta).

60 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että kantaja on vastaanottanut riidanalaisen päätöksen 6.6.2011 ja että kanne on nostettu 12.7.2011.

61 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, ettei kanne ole ennenaikainen.

Asiakysymys

Kumoamisvaatimus

62 Kantaja esittää riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista toinen koskee kilpailun valintalautakunnan ilmeistä arviointivirhettä ja toinen hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee kilpailun valintalautakunnan ilmeistä arviointivirhettä

– Asianosaisten lausumat

63 Kantaja väittää, että kilpailun valintalautakunta teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ottanut huomioon hänen rekisteröitymislomakkeessa ilmoittamiaan opintoja ja työkokemusta koskevia tietoja.

64 Kantajan mukaan valintalautakunnan olisi pitänyt erityisesti näiden rekisteröitymislomakkeessa ilmoitettujen tietojen perusteella pyytää häntä toimittamaan asiakirjat, jotka osoittavat sekä hänen koulutustasonsa että ammatillisen pätevyytensä, ja varmistua hänen tutkintonsa tai työkokemuksensa merkityksestä kilpailuilmoituksessa mainittujen tehtävien luonteen kannalta.

65 Komissio vastaa tähän, että kantaja oli ilmoittanut kilpailun rekisteröitymislomakkeen otsikon ”Työkokemus” alla kahden kuukauden ja 17 päivän työkokemuksen. Koska kilpailun valintalautakunta saattoi perustellusti ottaa huomioon ainoastaan tämän ajanjakson kantajan työkokemusta arvioidessaan, ilman että kantajalta olisi ollut tarpeen saada lisätietoja, se katsoi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä, että tämä työkokemus ei riittänyt kolmen vuoden vähimmäisedellytyksen täyttämiseen.

66 Näin ollen komissio katsoo, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä selvästi perusteettomana.

– Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

67 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kilpailun valintalautakunnan tehtävänä on tapauskohtaisesti arvioida, vastaako kunkin hakijan työkokemus kilpailuilmoituksessa vaadittua tasoa. Valintalautakunnalla on tältä osin henkilöstösääntöjen kilpailumenettelyjä koskevien säännösten puitteissa harkintavaltaa, kun se arvioi sekä hakijoiden aikaisempien työkokemusten luonnetta ja kestoa että niiden enemmän tai vähemmän läheistä yhteyttä täytettävän viran vaatimuksiin (asia T-145/02, Petrich v. komissio, tuomio 25.3.2004, 37 kohta ja asia T-293/03, Giulietti v. komissio, tuomio 31.1.2006, 65 ja 66 kohta).

68 Laillisuusvalvontaa harjoittaessaan virkamiestuomioistuimen on rajoituttava sen tarkistamiseen, että harkintavaltaa käytettäessä ei ole tehty ilmeistä arviointivirhettä (asia T-214/99, Carrasco Benítez v. komissio, tuomio 21.11.2000, 71 kohta ja asia F-40/09, Časta v. komissio, tuomio 1.7.2010, 58 kohta).

69 Oikeuskäytännössä on lisäksi täsmennetty, että kilpailun valintalautakunta voi tarkistaakseen osallistumisedellytysten täyttymisen ottaa huomioon ainoastaan hakijoiden hakemuksessaan toimittamat tiedot ja todistusasiakirjat, jotka näiden on esitettävä hakemuksensa tueksi (ks. em. asia Časta v. komissio, tuomion 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

70 Valintalautakunta katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että koska kantajan tutkinnolla Euroopan unionin oikeudesta ja taloudesta ei ole suoraa yhteyttä kilpailun alaan eli sihteeritehtäviin, hänellä olisi pitänyt olla kilpailuilmoituksen III.2.1 kohdan b alakohdan mukaisesti vähintään kolmen vuoden työkokemus sihteerinä toimimisesta. Koska hän ei kuitenkaan ollut ilmoittanut rekisteröitymislomakkeessa mitään tietoja työkokemuksestaan kahden kuukauden ja 17 päivän keston ohella, valintalautakunta katsoi, että työkokemusta koskeva edellytys ei täyttynyt, ja kieltäytyi hyväksymästä kantajaa kilpailuun tällä perusteella.

71 Kantaja täsmensi istunnossa, ettei hän kiistä sitä, että hänen tutkintotodistuksensa ei liity suoraan kilpailuilmoituksessa mainittujen tehtävien luonteeseen ja että hänen olisi näin ollen pitänyt täyttää kilpailuilmoituksen III.2.1 kohdan b alakohdassa mainitut erityiset edellytykset.

72 Kantaja ei kiistä myöskään sitä, että hän ilmoitti rekisteröitymislomakkeen työkokemusta koskevan otsikon alla ainoastaan kahden kuukauden ja 17 päivän pituisen komission hallintoavustajan toimen. Istunnossa hän kuitenkin myönsi tehneensä epäilemättä kirjoitusvirheen viitatessaan työkokemukseensa rekisteröitymislomakkeen perusteluja koskevan otsikon kohdalla.

73 Virkamiestuomioistuin toteaa tältä osin, että rekisteröitymislomakkeen perusteluja koskevan otsikon alla kantaja ilmoitti ainoastaan, että hän on työskennellyt hallinnollisena sihteerinä yli kymmenen vuoden ajan. Hänen hakemuksensa ei kuitenkaan sisältänyt mitään muuta tietoa, jonka avulla valintalautakunta olisi voinut tarkistaa tämän työkokemuksen laajuuden ja merkityksen kilpailuun osallistumista koskevien edellytysten kannalta.

74 Tästä seuraa, että edellä esitetyn oikeuskäytännön valossa kilpailun valintalautakuntaa ei voida arvostella siitä, että se ei pyytänyt kantajaa toimittamaan täydentäviä asiakirjoja tai suorittanut itse lisätutkimuksia näistä kantajan työkokemusta koskevista tiedoista, jotka eivät perustuneet mihinkään tarkistettavissa olevaan seikkaan (ks. em. asia Carrasco Benítez v. komissio, tuomion 77 ja 78 kohta).

75 Tämän vuoksi kilpailun valintalautakunta ei tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan kantajan hakemuksessaan esittämien tietojen perusteella, että työkokemusta koskeva edellytys ei täyttynyt.

76 Tästä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä

– Asianosaisten lausumat

77 Kantaja arvostelee valintalautakuntaa siitä, että se ei ottanut huomioon kaikkia seikkoja, jotka voivat vaikuttaa sen päätökseen ja joihin kuuluvat paitsi yksikön etu, myös hänen henkilökohtainen etunsa, ja väittää, että riidanalaisen päätöksen seurauksena hakija, joka täyttää kaikilta osin yksikön edun mukaiset vaatimukset, on jätetty kilpailun ulkopuolelle.

78 Komissio vaatii, että kanneperuste on hylättävä selvästi perusteettomana.

– Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

79 Virkamiestuomioistuin toteaa ensinnäkin, että hakijoille tarkoitetun oppaan 2.1.3.1 kohdassa, joka on erottamaton osa kilpailuilmoitusta ja jonka kantaja on sitä paitsi liittänyt kannekirjelmään, todetaan selvästi, että avoimeen kilpailuun rekisteröitymisen yhteydessä tietoja pyydetään antamaan muun muassa seuraavista seikoista: ”työkokemus (jos sitä edellytetään): työnantajan nimi ja osoite, työtehtävien luonne ja niiden alkamis- ja päättymispäivä”. Käsiteltävässä asiassa kilpailuilmoituksessa edellytettiin tietoja työkokemuksesta.

80 Toiseksi on huomattava, että tämän tuomion 67–69 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kilpailun valintalautakunnalla ei ole mitään velvollisuutta pyytää hakijoita toimittamaan täydentäviä asiakirjoja tai suorittaa itse tutkimuksia tarkistaakseen, täyttääkö asianomainen hakija kaikki kilpailuilmoituksen edellytykset.

81 Kolmanneksi henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 2 artiklan toisen kohdan säännöksistä ilmenee, että niissä annetaan kilpailun valintalautakunnalle pelkkä mahdollisuus pyytää hakijoilta lisätietoja, kun sillä on epäilyjä esitetyn asiakirjan sisällöstä. Tältä osin ei voida muuttaa velvollisuudeksi sellaista, minkä lainsäätäjä on tarkoittanut pelkäksi mahdollisuudeksi valintalautakunnalle (em. asia Carrasco Benítez v. komissio, tuomion 78 kohta).

82 Neljänneksi kilpailuilmoituksen V jakson 1 kohdan ja VII jakson 2 kohdan mukaan täydellinen hakemus toimitetaan ja siihen liitetyt todistusasiakirjat tarkistetaan kilpailumenettelyn toisessa vaiheessa, johon kutsutaan ainoastaan alkukarsintakokeissa vaaditun vähimmäispistemäärän saaneet

hakijat, jotka ovat saaneet eniten pisteitä ja jotka sähköisen rekisteröitymisen yhteydessä ilmoittamiensa tietojen perusteella täyttävät kilpailuilmoituksen III jaksossa esitetyt yleiset ja erityiset edellytykset.

83 Viidenneksi on vielä todettava, että vaikka pelkkä kantajan väite, jolle ei ole esitetty minkäänlaisia todisteita ja jonka mukaan hän täyttäisi tutkintonsa ja työkokemuksensa vuoksi kaikilta osin yksikön edun mukaiset vaatimukset, oletettaisiin paikkansapitäväksi, valintalautakunnan ei voida väittää loukanneen hyvän hallinnon periaatetta tehdessään päätöksen sillä perusteella, että kantaja ei ollut toimittanut hakemuksessaan riittäviä tietoja, jotta valintalautakunta voisi katsoa hänen täyttävän osallistumiselle asetetut erityiset edellytykset. Huolenpitovelvollisuus ei myöskään mitenkään edellytä, että valintalautakunnan olisi hyväksyttävä kilpailuun kaikki hakijat, jotka omasta mielestään täyttävät täytettävien virkojen vaatimukset.

84 Näin ollen valintalautakunta ei loukannut hyvän hallinnon periaatetta eikä laiminlyönyt huolenpitovelvollisuuttaan tehdessään riidanalaisen päätöksen pyytämättä sitä ennen rekisteröitymislomakkeessa ilmoitettuja seikkoja täydentäviä tietoja hakijalta, joka ei ollut tuolloin esittänyt riittäviä tietoja, jotta valintalautakunta olisi voinut katsoa hänen täyttäneen kilpailuun osallistumiselle asetetut erityiset edellytykset.

85 Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Vahingonkorvausvaatimus

86 Henkilöstöasioita koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vahingonkorvausvaatimukset on hylättävä siltä osin kuin ne liittyvät läheisesti kumoamisvaatimuksiin, jotka on hylätty perusteettomina (asia F-75/09, Wenig v. komissio, tuomio 23.11.2010, 71 kohta).

87 Käsiteltävässä asiassa on huomattava, että vahingonkorvausvaatimus liittyy läheisesti kumoamisvaatimukseen, joka on hylätty perusteettomana. Koska kumoamisvaatimuksen tarkastelussa ei ole tullut esille mitään lainvastaisuutta, jonka perusteella toimielimen vastuu voisi syntyä, vahingonkorvausvaatimus on hylättävä sekä aineellisen vahingon että henkisen kärsimyksen osalta.

88 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

89 Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on tätä vaatinut, jollei työjärjestyksen II osaston 8 luvun muissa määräyksissä toisin määrätä. Saman artiklan 2 kohdan nojalla kohtuuden niin vaatiessa virkamiestuomioistuin voi päättää, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan velvoiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja.

90 Edellä esitetyillä perusteilla kantaja on hävinnyt asian. Lisäksi komissio on vaatimuksissaan nimenomaisesti vaatinut, että kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Asian olosuhteissa ei ole perusteltua soveltaa työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan määräyksiä, minkä vuoksi kantajan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet on velvoitettava korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Alma Yael Cristina vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Van Raepenbusch Barents Bradley

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä kesäkuuta 2012.

W. Hakenberg
kirjaaja

S. Van Raepenbusch
presidentti